Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26825
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Hec autē pars ē illud sacratissimū
uirgineū corpus int̄ omia merito
forma modo quā alte p̄cellens spe
ciosissimū castissimū ⁊ singlari gl'a
excellentissimū q'd unigenitus d'i
filius adsumpsit in uirgine. Homi
nē enī filius d'i adsumpsit in uir
gine. ⁊ totū hominē ⁊ animatū cor
pus. Non enī adsumpsit ipsā glosam
uirginē matrē suā. s; q'd in matre
glosa uirgine erat corpus adsump
sit. S; cū queris si corpus illud q'd
filius d'i adsumpsit in uirgine ma
tre ⁊ si caro illa que uerbū facta
ē. fuerit in adam in q̄ omīs peccaue
runt. q'a omīs fuimus in lumbis ade.
respondendū ē q'd ibi fuit caro il
la ⁊ q'd ill'a carnē adsumpsit que
fuit in adam. S; in eo statu adsūp
sit ill'a ñ in q̄ fuit adam ante de
lictū q̄ndo potuit peccare nec
in ullo statu in q̄ mori ill'u p̄t pec
catū necessario sub secuta ē. s; ad
quē immutari potuisset. si firmi
ter in p̄ceptis d'i manere uoluisset.
Tunc enī id addendū foret. ut m̄
ñ peccaret. aut peccare uellet.
s; ne posset q'dem aut peccare
aut uelle delinquere. Hanc g̃ car
nē de adam uenienS ⁊ sed'm pre
dictū statū in uirgine d'ns adsūp
sit. que caro nec melchisedech sa
cerdoti d'i excelsi p abraha deci
mas dedit. nec in leui q̄q; qui sumpsit
Si ū queras q'm ue decimata.
rum sit. q'd d's adsumpsit homi
nē in sacro scā uirgine cū nullus
homo eēt in ea uirgine que potu
isset adsumere dicendū ē ⁊ scien
dū q'd homo in diuina pagina. m̄l.
accipit̄ modis. Nam dicitur homo
exterior. i. ipsū corpus hominis
q'd corrumpit̄ sed'm desideria sua.
Dicit̄ q̄q; homo interior. i. ipsa ho
minis anima sed'm quā nos optat
apl's renouari in interiori homine
p spm̄ sem̄ dicit̄ homo ex utroq;
cōpositus scilicet interiori ⁊ exte
riori homine. ⁊ ille ē p̄sona ⁊ ra
tionabilis substantia nature in
diuidue. Quarto ū m̄ dicit̄ homo
natura hominis. i. humanitas ipsa
quē hominē d'ns d's nr̄ in beata
uirgine adsumpsit. ⁊ sue ipsum
diuinitati unuit. Ergo uerū cor
pus ⁊ uerā animā. i. naturā uerā
animati corpis sumpsit in uirgi
ne. Hoc g̃ corpus q'd de uirgine
sumptum ē. ⁊ ipsa beatissima uir
go. ppt̄ illud corpus q'd uerbū
d'i factū ē. ē pars illa insignis q̄m
dedit iacob filio suo ioseph. quāq;
amorreus ñ attigit. Do t̄ aut unā
partē extra frēs tuos quā tuli
de manu amorrei in arcu ⁊ gla
dio meo. Hec pars nr̄e redempti
onis. ex quo in paradyso factus ē
homo p̄parata in homine fuit. Nox
enī ut diuina pietas hominē ca
surū p̄scuit. in ipso homine futu
ri casus. hanc medicinā restaura
tionis p spm̄ sem̄ p̄parauit. Non
dum consilia impia serpentis ⁊
eue q̄ndo aspū d'i portio ista p̄pa
rabat̄ p̄cesserant. Unde ⁊ spe d'ni
ferebat̄ sup aquas. i. ante aquas
impii consilii ferebat̄ ad partē
hanc p̄paranda diuini consilii.
Do aut t̄ unā partē. Una singla
rem que numq̄m dualitatē. nū
q̄m multiplicitatē nouit. unam
partē uirgineā sine culpa. ñ ha
bens maculla neq; rugam nec ali
q'd hui' m̄i. Tibi do aut um unam
partē in qua ponas nomen tuū
q'd ē sup omne nom̄. ut in nomi
ne ihu omne genu flectat̄. in qua
ponas potestatē tuā q'a data ē t̄
omīs potestas in celo ⁊ in terra. in
qua fias homo cui' naturā. cui' sub
stantiā. rem cui' omnē adsumas.
extra frēs tuos. Ista pars ista
natura ē in substantia cū frib' tuis
⁊ in ea de substantia atq; natura
cū omīb' frib' tuis s; in culpa ē ex
tra frēs tuos omīs. Omīs enī frēs
tui q̄ tua dignatione st̄ frēs tui
futuri. nati ex adam peccauerī
⁊ egent gl'a d'i. Idcirco ista por
tio tua ē extra frēs tuos. Quā tu
li de manu amorrei. Quā tuli. i.
quā p̄paraui ex quo p̄scui homi